

"TKP'nin Sesi"

24.Şubat 80

Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Kısa yorum: Hükümet ABD üsleriyle ilgili geçici statüyü 31 Marta kadar uzattı (22.2.80 Ö.)
2. Kısa yorum: Barış ve özgürlük için silahlanmaya son! (22.2.80)
3. Yazı: Yedi-Sekiz Hasan paşalar (M.)
4. Yazı: Afganistan'daki gelişmeler, emperyalizmin ve iç gericiğin devrim düşmanlığı, anti-sovyekizm kampanyası ve gerçekler (Em.)
5. Atılım'dan: "Lenin 110 yaşında"
6. Yazı: Yaşasın Tariş direnişimiz (Has.)

Spikkerler: Öm. / D. / Nec.

22.2.1980 Zey.

ve
25.2.80 pazara

Barış ve özgürlük için silahmaya son!

9 Şubat günü İsveç'in başkenti Stokholm'da barış güçleri, üç komünist ozanın, üç barış savaşçısının adına bir gece yaptılar. Bu üç ölümsüz ozan Nazım Hikmet, Pablo Neruda ve Ritsos'du. Nazım Hikmetimiz ve şilili ozan Neruda adlarını ve savaşlarını, dünya barışsever halklarının yüreğine ve eylemlerine bırakarak bu dünyadan göçtüler. Yunanlı ozan Yannis Ritsos ise şiirlerini bir barış bayrağı gibi sallıyarak yaşıyor daha. Stokholm'da bu üç ölümsüz, barış savaşçısı ozan adına yapılan geceye katılan Dünya Barış Konseyi başkanı Romeo Çandra, söyl diyordu: "Bu üç büyük adamı birbirine bağlayan çok şey var. Üçüde ^{senin} ~~senin~~ ve baskıdan yoksun, daha iyi bir dünya kurulması savaşımına öncülük eder. Üçüde dünya ^{barış} ~~senin~~ tarihinin en büyük adlarından birinin ödülünü kazandılar: Lenin ödülü... Lenin adı, bugün dünya halkları için, barışı

mutluluğun ve yeni bir yaşamın simgesidir. Barıştan korkanlar, elbette Lenin'in adından ve bu adın içerdiği şeyden korkuyorlar. Lenin adının Lenin'in ülkesinden ayrılamıyacağını ve dünya halklarının Sovyetler Birliğinden koparılamıyacağını biliyorlar. Çünkü Sovyetler Birliği tüm ezilen halkların yanında yer alıyor. Türkiye halkının, Yunanistan halkının ve yiğit, savaşkan Şili halkının yanında!"

Barış için savaş, bizim ülkemiz halkı için can alıcı önem taşıyor. Amerikan emperyaliziminin ve NATO saldırı örgütünün ~~iki~~ atom ve casusluk üsleriyle kirletilen topraklarımız, her an emperyalist maceracıların, dünya barışını torpilleyecek planlarına araç olabilir. Neden mi? Çünkü NATO'ya bağımlılık ve Amerikan emperyalistleriyle yapılmış yüzlerce kölelik anlaşması vardır ve bu anlaşmaların tek bir maddesi bile, Türkiye'yi bir anda harp maceralarına sürükleyebilir. Bunun için halkımızı barış için verdiği savaşla Amerikan emperyalizme karşı ulusal bağın-

sızlık savaşı arasında sıkı bir bağ vardır.Ülkemiz hızla emperyalizmin güdümünde ve Amerikanca Demirel hükümeti,militarist klik eliyle ,ortada gıda ulusal bağımsızlık savaşı veren halklara karşı bir saldırı aracı haline getirilmektedir.Kitleler arasında harppsikozu büyük tekeldi başın aracılığıyla yaratılmaya çalışılmaktadır.~~Bunun için her türlü çaba gösterilmektedir.~~
~~İçerideki bu durumun dışarıya yansımaları da şüphesiz olacaktır.~~
~~Özellikle bu dönemde Amerika ve Federal Alman emperyalistleri~~
ri kendileri için güçlü ve güvenilir bir Türkiye ya istemektedirler.
Bunun için faşist askersel bir diktatörlük,f ya da yarı askersel bir zorbalık rejimi söz konusudur.İşte bütün bu koşullarda barışı ve güvenliği savunma,ulusal bağımsızlık ve demokrasi savaşımızla içiçe geçmiştir.
Dünya barışı ve ~~ülkemizde~~ bölgemizde barışı korumak için ülkemiz barışsever güçlerine büyük görevler düşmektedir.Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin

dünya ve bölge barışını tehlikeye düşürecek girişimleri ortadadır. Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız ve demokrat, barışsever güçler bu tehlikeli oyunun farkındadır. Tüm dünya barışsever halkları da ~~ülkemizin~~ emperyalizmin ülkemize yüklediği tehlikeli rolün farkındadır. Bunun için 8-9 Mart günlerinde Dünya Barış Derneğinin Türkiye'de yapacağı toplantı büyük bir önem taşımaktadır.

Sözlerimizi; Stokholm'daki barış gecesine bir mesaj yollayan kürt şair Cig erhun'un sözleriyle bitirelim:

"Dostlar, tüm insanlığı yok edecek bir savaşı durdurmak için ileri! Yaşasın barış ve barışın dostları! Kehrolsun savaş ve savaş kışkırtıcıları!..."

TKP'nin Sesi
Pazar yayını:

24.2.1980 Em.

(Afganistan olayları, Milliyet gazetesinde M.Soyсал'ın bu konudaki yazıları)

Afganistan'daki gelişmeler, emperyalizmin ve iç gericiliğin devrim düşmanlığı, ~~xx~~ anti-sovyetizm kampanyası ve gerçekler

Afganistan'daki olaylar, gelişmeler üzerine basında çok şeyler yazılıp, çiziliyor, çeşitli partilerin, ~~xxxxxxx~~ kuruluşların sözcüleri konuşuyor. Elbette yazılanlar, söylenenler yalnızca başlıbaşına bir Afganistan sorunu, Afganistan'daki olaylar sınırı içinde kalmıyor. Zaten de kalamaz. Şüphesiz ki her politik akım, parti, kuruluş ya da kişi kendi ideolojik doğrultusunda, kendi dünya görüşü çerçevesinde bu gelişmeleri yorumluyor ve bu gelişmeleri, olayları içe dönük propagandasında kullanıyor. Tercüman ~~Amir~~, Hergün tipinden gazetelerdeki gerici-faşist

idelojinin kalemleri,~~xxxx~~ gerici politikacılar,faşist Türkes Afgan halkının devrimine,Sovyetler Birliği'nin uluslararası yasalara ve iki ülke arasındaki anlaşmaya dayanarak yaptıkları yardıma azgınca saldırıyor,azıllı bir anti-sovyetizm kampanyası yürütüyorlar.Gerici-faşist güçler~~xx~~ bu azıllı anti-komünizm,anti-sovyetizm kampanyasını,~~xxxx~~ABD'nin emperyalist propagandasına dayandırarak yurdumuzun ilerici,yurtsever güçlerine karşı kullanıyorlar.Hem de öylesine ki sözde "özgür bir Afganistan" davasına hizmet ettikleri biçiminde bir yalanı tutturmaya çalışan iç gericilik basın özgürlüğünü çiğniyor,Afganistan devrimini ve Sovyetler Birliği'nin Afgan halkına yardımını savunan bir gazeteyi kapatıyorlar.İşin korkunç yanına bakın ki görüşler~~xxxx~~ yalanlara dayandığı için birer birer çöken gerici kalemler,Rauf Tamer gibileri Politika gazetesinin kapatılması için efendilerinin verdiği emirleri daha bir ay öncesinden yayıyorlardı.Bugericici kalemlere şimdi efendileri

yalanlarını daha rahatlıkla yayabilmeleri için meydanı boşaltmakta önemli bir adım atmışlardır. Sözüme zona basın özgürlüğü içinde gerici kiralık kalemler şimdi daha rahatlıkla ötebilirler. Tekelci basının sağladığı olanaklarla, elbette çizdiği sınırlar içinde istediğini yazabilen başka yazarlar da var. Örneğin Milliyet Gazetesi yazarı Mümtaz Soysal. Hiçşüphesiz ki şu ya da bu ölçüde düşünce özgürlüğünü savunan bir Mümtaz Soysal'la, efendilerinin ilerici gazeteleri kapatma emirlerini yayan bir Rauf Tamer arasında kıyaslama bile yapılamaz.

Direngeçen gerçekler ve gelişmeler

Mümtaz Soysal Uluslararası Af Örgütü'nün temsilcisi olarak Afganistan'a gitmiş ve Afganistan'da gördüklerini kendi dünya görüşü süzgecinden geçirerek yazıyor. Soysal'ın yazılarında Sosyal'in orada görüp yansıttığı gerçeklerle kullandığı deyimler, yorumlamalar birbiriyle çelişiyor.

Mümtaz Soysal değişik politik akımlara, güçlere ideolojileri için-
deki kalıplaşmış deyimlerden, yorumlamalardan kaçınmalarını öğütlerken
kendisi Sovyetler Birliği'nin yardımını işgal olarak nitelendiriyor.
Bir ülkenin
İşgal nedir? İşgal/meşru bir yönetime karşı uluslararası yasaları çiğ-
neyerek, ortada ~~xxxxx~~ iki ülke arasında her tür yardımı içeren bir anlaşma
olmaksızın diğer bir ülkeye girmesidir, askersel müdahalede bulunmasıdır.
Oysa Soysal binlerce kişiyi öldüren, Taraki'yi hunharca öldüren bir Amin
yönetiminin meşru olmadığına bütün açıklığıyla dile getiriyor. Ayrıca
Soysal yeni yönetimin, Karmal yönetiminin daha uygar ve toparlayıcı bir
politika izlediğini de belirtiyor. Dahası var. Soysal yazılarında emper-
yalist Batı'nın Amin yönetimini meşru olarak nitelemeye, göstermeye
çalıştığını, oysa Afgan halkının buna büyük bir tepki gösterdiğini de
vurguluyor. Demek ki emperyalist ABD, Çin hegemonyacıları Afgan devrimini
karalayabilmek, Sovyetler Birliği'nin yardımını bir işgal ^{miş gibi} olarak göste-

rebilmek için binlerce ~~bin~~ insanın katili, onbinlerce insanın zindancı başı Amin'i meşru göstermeye yelteniyorlar. Daha başka önemli gerçekleri de Mümtaz Soysal belirli ölçülerde de olsa dile getiriyor. Örneğin Sovyetler Birliği'nin yardımından önce, Afganistan'da durumun son derece karmaşıklaştığını belirtirken "ülke başkalarının eline geçecekti" diyor? Elbette bunu dedikten sonra şu soruyu sormak gerekiyor: Kimlerin eline geçecekti? Hiçşüphesiz bu noktayı, bu soruyu yine Mümtaz Soysal'ın vurguladığı bir başka noktayla bağlamak gerekiyor. Soysal yazısında Afganistan olaylarından önce soğuk savaş ortamı yaratmak için uluslararası bir kampanyanın başlatıldığını belirtiyor. Soğuk savaş ortamı ^{yaratma} ~~ortamı~~ Kartır'ların Batı Avrupa'ya yeni nükleer başlıklı füzeler yerleştirme girişimleriyle başlamıştır. Sovyetler Birliği'nin barış önerileri, bu

yönde attığı somut adımlar,Orta Avrupa'dan askersel güç çekme girişimleri Amerikan ve Batı Alman emperyalistlerince daha fazla silahlanma girişimleriyle karşılanmıştır.Açıktır ki,NATO'nun elebaşı durumundaki ABD ve Federal Almanya bununla İran'a,Afganistan'a ve diğer Orta Doğu ülkelerine açık bir askersel müdahalenin ortamını hazırlamaya çalışmışlardır.Soyсал'ın da belirttiği gibi Sovyetler Birliği'nin Afganistan'ı ~~xxx~~ atlama tahtası gibi kullanma diye bir amacı yoktur.Brejnev yoldaşın deyimiyle Orta Doğu'da petrol kokusuna koşuşanların kimler olduğu bellidir.Bütün bu gerçeklerle birlikte,Birleşmiş Milletlerin yasaları çerçevesi içinde ve aynı zamanda iki ülke arasındaki dayanışma temelinde Sovyetler Birliği'nin yaptığı bu yardım işgal olarak nitelenebilir mi?Soyсал'ın işgal kelimesini kullanması anlamsızdır.Bu deyim,bu niteleme doğrudan doğruya Amerikan emperyalizminin,Kartır' ve Brjzinski'nin nitelemesidir.Kaldı ki emperyalist idelogların bir

kesimi de işgal keşmesinin inandırıcı olmadığını söylüyorlar.ABD'nin en büyük gazetelerinden biri olan Times da böyle yazıyor.

Mizrau Gvvala sipind?

Şimdi gerçek anlamda Afganistan'daki gelişmeler nedir,buna şöyle bir bakalım:

1978 Nisan devriminin utkusu Afgan halkı için tümüyle adaletli ve demokratik bir topluma açılan yeni bir yoldur.Büyük toprak ağalarının,Han'ların Afgan halkını ortaçağın karanlıklarında yaşatan egemenliği bu devrimin utkusuyla yıkılmıştır.Ulusal demokratik devrim Afgan halkına toprağa kavuşturmuştur,sosyal adalet ve demokratik yasallık temelinde halkın hayatında köklü dönüşümler başlamıştır.Sosyal'ın da belirttiği gibi yeni yönetim,Amin döneminde zindanlara atılan onbinlerce insanı özgürlüğüne kavuşturmuştur.Amin zamanında baskıya uğrayan müslüman din adamlarıxxx onların en yüksek otoritesi olan Ulema Cemaa-ti Karmal yönetimini,politikasını desteklediğini açıklamıştır.

Yeni yönetimde Soysal'ın da belirttiği gibi partisiz insanlar da yurtlarında halkın devrimci erkini pekiştirmek için, Afgan halkının mutluluğu için yeralmışlardır. Yeni yönetim komşu ülkelerle ilişkilerin düzeltilmesine, ~~küçük~~ bölgede emperyalist ABD'nin, Pekin hegemonyacılarının Pakistan aracılığıyla arttırdıkları gerginliğin ~~xxxx~~ azaltılmasına büyük bir önem veriyor. İran, Hindistan ilişkilerin normalleşmesi için ~~Afganistan~~ Karmal yönetiminin girişimlerine olumlu bir yanıt vermiştir. Bu ~~ülke~~ ülkenin olumlu yanıtında kuşkusuz emperyalist ABD'den bağımsız dış politikalarının büyük bir rolü vardır. Buna karşılık darbeyle meşru Butto hükümetini yıkmış diktatör Ziya ül hak yönetimindeki Pakistan Vaşington ve Pekin'in güdümünde Afganistan'a silahlı saldırı için fırsat kolluyor, topraklarında silahlandığı karşı devrim çeteleriyle Afganistan devrimine karşı ilan edilmemiş bir savaş yürütüyor. Pakistan bölgede Şah rejiminin devrimmesinden sonra ABD'nin, CIA'in bölgede bir

köprübaşı olmuştur. Pekin hegemonyacıları ötedenberi Doğu Afganistan'ı kaybedilmiş Çin toprakları ilan edip burayı yeniden ele geçirme plânları peşindedirler. Pekin hegemonyacıları bu plân üzerinde Amerikan emperyalistleriyle, CIA'le anlaşmış, elbirliğiyle Pakistan'da silahlı karşı devrim çetelerini eğitmeye girişmiştir. İşte böyle bir dış saldırı karşısında Afgan halkı Sovyetler Birliği'nden yardım istemiştir. Sovyetler Birliği Afganistan'ın bağımsızlığına yönelen bu saldırıya karşı yardımını esirgememiştir, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşı veren halkların güçlü dostu olduğunu göstermiştir. Biz, ulusal kurtuluş savaşımızda emperyalist işgalcilere karşı halkımıza dost elini uzatmış, yardım etmiş Sovyetler Birliği'nin bu tutumunu selâmlıyoruz. ~~Bununla birlikte~~ Diyoruz ki kim Sovyetler Birliği'nin bu yardımını karalamaya yelteniyor, onlar halkımızın geçmişine, halkımızın haklı ulusal kurtuluş savaşına tarihine saldırıyor. Halkımızın bugün verdiği bağımsızlık ve özgürlük savaşına saldırıyor. Her yurtsever anti-sovyetizmin karşısında safını almalıdır.

1980 yılı Lenin yılıdır. Dünya emekçileri ,ilerici insanlık, barış savaşçıları çağımızın en büyük düşünürü, yepyeni bir parti-nin SBKP'nin, dünyada yepyeni bir ~~devletin~~ sosyalist devletin Sovyetler Birliği'nin kurucusu Lenin'in 110. doğum yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor. Bu günleme sosyalist ülkelerde sosyalizm ~~ve~~ komünizm kuruculuğunda elde edilen başarılarda ,kapitalist ülkelerde emekçilerin demokratik haklar, özgürlükler, barış ve sosyalizm için savaşlarında ifadesini buluyor. Lenin, barış,demokrasi ^{ve} bağımsız ve sosyalizm demektir.

TKP MK Organı "Atılım " gazetesinin 1 Ocak 1980 günlü sayısında "Lenin 110 yaşında"başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda şöyle deniyor:

Evren,Uruğ paşalar,gerekirse daha çok kan dökeriz diyorlar. Anayasa,Anayasa Mahkemesi,Danıştay,Meclis dinlemeyiz,bunlar ayak bağıdır,diyorlar.Sözün kısası çıplak diktatora diyorlar.

Böylesi diktatörler,daha da kanlıları,son 60 yıl içinde,dünyamızın bir çok yerlerin görölmedi değil.Musolini bacağından asıldı ipe.Hitler ininde bir akrep gibi geberdi.Portekizde,Yunanistanda,İspanyada değişiklikler oldu.Faşist diktatörlükler yıkıldı.Barbar İran Şahı kaçtı,rezil rüsva oldu.

Demireller,Türkeşler,Yedi-Sekiz Hasan paşalar,Carterlerin güdü-münde,ülkemizde yel ekiyorlar.Kaçamazlar ! Fırtına biçeceklerdir!

Lenin 110 yaşında

TKP'nin kurucusu M. Suphi yoldaş Komintern'in 1. Kongresinde: «Büyük öğretmen Lenin yoldaş fikirleri, amaçları ve eylemleriyle başlı başına devrimci bir evrendir...» demişti. Her geçen gün yaşam bunu yeniden kanıtıyor. Lenin, yeni tarihsel aşamada bilimin yeni edinimlerini, sınıf savaşlarının yeni deneyimlerini genelleştirmiştir. İşçi sınıfının, onun öncü kolu komünist ve işçi partilerinin devrimci teorisi Marksizmi her yönden, yaratıcılıkla geliştirmiş, zenginleştirmiştir. Lenin, yeni tip bir parti yaratmış, Kızıl Oktobur'un önderi olmuş, dünyada ilk işçi sınıfı devletini, Sovyet devletini kurmuştur.

Tarihte hiçbir sosyal öğreti insanların yüreklerinde Marksizm Leninizm kadar yer etmemiştir. Hiçbir öğreti böylesine hızla yayılmamış, halkların yaşamında bu kadar köklü değişiklikler yapmamıştır. Lenin'in teorik ve politik görüşler sistemi, bilimsel sosyalizme değerli katkılardır. Bu nedenle bilimsel sosyalizme Marksizm-Leninizm denilmiştir. «O günden bu yana, Lenin'in yaptığı bu yenileyici katkıların dışında bir Marksizm yoktur ve olamaz.» (B. Ponomarev, Marksizm-Leninizm-Canlı ve Etkin Öğreti, s. 7.) Tek sözle Leninizm, çağımızın Marksizmidir. Marksizm, revizyonizmle, oportünizmin «sol», sağ, her biçimine karşı amansız savaşlar sırasında Marksizm-Leninizm durumuna gelmiştir.

Leninci teorinin günümüz koşullarına uygunluğu konusunda saldırılar bugün de sürüyor. «Bir yandan Leninizmin burjuva eleştiricileri, aynı zamanda işçi hareketindeki reformizmin ve revizyonizmin ideologları Leninci sosyalist devrim teorisinin eskidiğini savlıyorlar. Öte yandan küçük burjuva devrimciliğinin temsilcileri çoğu kez Leninci ülkülerin günümüzle bağını, dünyada meydana gelen derin değişiklikleri gözönünde bulundurmadan ilkel-mekanik bir biçimde ele alıyorlar.» (Y. A. Krasin, Sosyalist Devrim Teorisi: Leninci Kalıt ve Çağımız, s. 8.) Lenin'in yapıtlarını çarpıtan kalpazanlara, devrimci proletarya ve partisi Leninizmin bayrağını yükseltmekle yanıt veriyor.

Marksizme-Leninizme, bu büyük uluslararası öğretiye bağlılık, komünist hareketin başarıya ulaşma garantisidir. Komünist ve İşçi Partilerinin 1969 Danışma Toplantısı Bildirisinde: «Komünistler, Leninizmin yaratıcı ruhuna her zaman bağlı kalacaklardır» deniyor. Bu bildiride TKP'nin de imzası vardır. Toplantının, Lenin'in 100. yıldönümü çağrısında: «Lenin'in yapıtlarını öğren!» deniyor. Bu her komünistin görevidir. Bugün de, Büyük Lenin'in 110. doğum yıldönümü eşğinde ve her zaman, O'nun yapıtlarını titizlikle okumak ve bu tükenmez kaynaktan esinlenerek emperyalizme, gericiliğe ve her çeşit oportünizme karşı, barış, demokrasi ve sosyalizm uğrunda canla başla savaşmak, Lenin'e en büyük saygıdır.

Yaşasın Tarih direnişimiz!

Türkiye işçi sınıfı tarihine, Tarih direnişi kanla, kurşunla kazındı. Türkiye proletaryasının bu yiğit evlâtları, onlarla dayanışmaya geçen genel grevci işçiler, milyonlarca emekçiyi uyandırdı, onlara dinenmiş gücü aşıladı. Tarih direnişi, çevrende kümelenen fırtına bulutları arasında çakan ve önümüzdeki görevleri aydınlatan bir şimşek oldu.

Direnin nereden ve amaçları

Tarih işletmeleri, yıllardan beri sınıf savaşının başlıca odaklarından biriydi. MC döneminde Tarih işçileri, işletmeye sızdırılan faşist komandoların en ağır saldırılarıyla boğuştu. Egemen sınıfların Tarih'teki saldırılarının amacı açıktır. Bir avuç holdingçi, en kısa zamanda küçük üreticilerin malına mülküne el koymak, kısa zamanda tekelleşmeyi daha yüksek düzeye ulaştırmak için her yola başvuruyor. Tarih türü işletmeleri bu hızlı tekelleşmeye ayak bağı olarak görüyor. Emperyalist reçete uyarınca, "Batının sütçüsü, manavı, kasabı" olabilmek için tarım ürünlerinin üretimine el çabukluğu ile oturmak, bu üretim alanında tekel oluşturmak istiyor. Holdingçiler, Tarih ve benzeri kooperatifleşme hareketinin elbette kapitalizmin yadsınması olmadığını biliyorlar. Ama ~~Mon~~lar, yine de böylesi girişimlerin yığınların bilincinde tekellere karşı tepkilere dayanak olmasından korkuyorlar. O nedenle, CHP yönetiminin böylesi reformcu uygulamalarını "sosyalizm" olarak göstererek saldırıyorlar. İşte, Tarih'te yıllardır süregiden saldırı, tekellerin Tarih gibi kuruluşları, on binlerce üretici köylünün elinden dolaylı yoldan almak amacını taşıyor.

Tekeller, bu amaçlarına ulaşmak için, her şeyden önce, Tarih

işçisini sindirmek, işçilerin bu kuruluşlara sahip çıkmasını önlemek, onların üretici köylülerle bağlaşmasına fırsat vermemek için Tarih'i faşist sürülerinin yatağı yapmak istediler. Gözü dönmüşçesine binlerce işçiyi işten atmaya karar verdiler. Holdingçiler, aynı zamanda, Tarih işletmelerine el koyduklarında, karşılarında haklarını söke söke alan işçileri görmek istemiyorlar. Eli silahlı komandoların ustabaşılığında binlerce işçiyi boğaz tokluguna köle gibi çalıştırmayı, sömürüyü alabildiğine arttırmayı istiyorlar.

İşte Tarih direnişi özünde tekellerin bu plânına karşı işçi sınıfımızın karşıkoşuşudur. Tarih'i tekellere kaptırmamak, işten atmaları önlemek, işletmelerin faşist yuvası yapılmasını engellemek, Tarih'te 11 bin işçinin ve 80 bin Tarih ortağı küçük üretici köylünün denetimini sağlamak direnişin amacıdır. Direnişin bu amacı, eylemi ekonomik savaştan politik savaşa dönüştürmekle kalmadı. İşçi-köylü bağlaşıklığı yolunda da ileri bir adım oldu.

Direnis haklıdır

Tarih işçilerinin bu ~~sık sık~~ haklı istemlerine egemen sınıflar bugüne dek görülmemiş sertlikte bir saldırıyla yanıt verdiler. Demirel hükümetinin polisi Tarih işçilerine, onların mahallelerine saldırdı. Militarist klik, askersel devirme provasını, Tarih işçilerinin eylemini 20 bin kişilik birliklerle, tank, top ve helikopterlerle bastırma biçiminde denedi.

Komünist Partisi, Tarih işçilerini ve yöre halkını hükümetin ve militarist kligin kışkırtmalarına karşı sürekli uyardı. Çünkü, egemen sınıflar, işçileri zorla silâhlı çatışmalara sürüklemek, bu en yasal istekler uğrunda savaşı alçakça bastırmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Bu amaçla, polis, kışkırtmalarını işçi ailelerinin oturduğu mahallelere bilinçli olarak yaydı. Görülmemiş bir terör estirdi. Tarih işçileri, emekçiler, çoluk çocuk bu saldırıyı önce polis birliklerini engellemeyi amaçlayan barikatlarla göğüsle-

meye çalıştı. Sonunda, halk, işçilerin direnişini ve çoluk çocuklarının can güvenliğini korumak için silahlı çatışmalara zorlandı. Göşist gurupların var olduğu yerlerde kışkırtmaların yoğunlaşması bu amacı güdüyordu.

Tariş direnişinde ortaya çıkan kanlı çatışmaların sorumlusu Demirel hükümetidir, militarist kliktir. Bu nedenle, CHP sağ kanat yönetiminin bir yandan sözlerle Tarih'teki baskıları kınarken, öte yandan işçilerin eylemini yasa dışı olduğu gerekçesiyle desteklememesi, hükümetin kanlı saldırılarına dolaylı destek anlamı taşıyor. Komünistler, bu direniş boyunca her türlü provokasyona ve serüvenci çıkışa karşı yığınları uyarmakla yetinmediler. Onlar, yığınların zorlandığı çatışmalarda komünist özverinin, yigittliğin örneklerini de verdiler. Emekçileri barikatlarda yalnız bırakmadılar.

Direnise kimler katıldı?

Tarih direnişi, tüm yığinsal direnişlerde olduğu gibi, "arı-duru" bir işçi eylemi değildi. Tarih direnişi, sıralarında temel olarak proletaryanın yer aldığı, ama küçük burjuvaziden gelme ögelerin ve her türlü politik akımın katıldığı canlı ve sözcüğün gerçek anlamında devrimci bir eylemdi. Yakın geçmişte, x kimilerinin terör eylemlerini "en uzak bölgelere yayılan sınıf savaşı" diye tanımlaması ne denli serüvencilikse, şimdi, yığınların bu güçlü direnişine göşist gurupların da bulaşmasına bakarak, Tarih eylemini terörcü gurupların eylemi gibi gösteren, burjuva propagandasına kaçırmak öylesine sakat, eylem kaçını bir görüştür. Yığınlar her ayağa kalktığı anda onlardan "arı" eylem bekleyen bir kimse Lenin'in belirttiği gibi, bunu hiç bir zaman göremeyecektir. Tarih direnişi birbirinden kökten ayrı üç politik gücün bütün çizgileriyle ortaya çıkmasına yardımcı oldu. Bu üç politik güçten birincisi CHP'dir. CHP yönetimi, sözle Tarih işçilerinin haklarını savunmaya çalıştı. Ama, öte yandan Tarih

işçileri kanlı bir saldırıya uğradığı zaman sustu. Dahası, Tarih direnişini ezdirmemenin biricik yolu, tüm demokrasi güçlerinin her yerde direnişlerle Tarih işçilerini desteklemesine karşı çıktı. CHP tabanı bir kez daha yönetimden ayrıldı, CHP'li Tarih işçileri direnişe aktif olarak katıldı. İkinci politik öge, serüvenci guruplardır. Bunlar, Tarih direnişini serüvenlere çekmek için tüm yöntemleri kullandılar. Kuşkusuz, bu gurupların tabanında çok sayıda dürüst devrimci güçler vardır ve bunlar Tarih işçilerinin başarısını istiyorlardı. Ama, goşist yöneticilerin taktikleri ~~xxx~~ nesnel olarak egemen sınıflara geniş olanaklar verdi. Bu taktikler, egemen sınıfların işçileri zamansız silâhlı çatışmaya sürüklemek isteklerine yardımcı oldu. En geniş demokratik güçlerin Tarih'le dayanışmasını zayıflattı ve burjuvazinin tüm güçlerini birleştirerek işçilerin üzerine saldırıya geçmesi için fırsat yarattı. Üçüncü politik güç, komünistler ve giderek somutlanan demokratik eylem birliği hareketi, TKP'nin, TİP'in, TSİP'in, Kürt devrimci demokratlarının ve CHP sol kanadının güçleridir. Bu güçler, birbirlerinden şu ya da bu ayrımlara karşın, biricik devrimci doğrultuda ~~w~~ yer almayı başardılar. Tarih direnişinin yalıtılmasını iki kez İzmir'de başarılan genel grevle, yurt ölçüsünde örgütlenen eylemlerle, ulusal ve uluslararası dayanışmayla önlediler. Egemen sınıfların çok daha kanlı bir saldırısına fırsat vermediler ve planlanan tüm işçilerin işlerinden atılmasına bir ölçüde engel oldular. TKP, parti üyelerimizin ve örgütlerimizin direnişin her bir evresinde yigit Tarih işçilerinin en önünde panzerlerle , tanklara, ölüme meydan okumasından haklı bir gurur duyuyor.

Sınıflar ve politik güçler için böylesi eylemler en iyi sınav günleridir. ~~Bxx~~ Bu sınavın sonucu ne olmuştur ? İşçilere bu konuda ne anlatılmalıdır ?

Tariş direnişinin dersleri

Yıllar boyu süregiden çalışma yaşamında her işçi kendisini sömüren sınıfı tanıyor. Ama, işçi sınıfının politik bilinçle donanması, böylesi direniş günlerinde atılımlar yapıyor. Direniş, on yıllar boyu süren devrimci ajitasyonun yığınlarca benimsenmesi sonucunu doğuruyor. Şimdi, Tariş direnişine katılan işçiler, politik düşmanlarını somut olarak gördüler, tanıdılar. Direnişte, işçi sınıfı ve onunla dayanışmaya geçen emekçiler, orta katmanlar, köylüler ile, işbirlikçi, tekelci burjuvazi, militarist klik arasındaki kutuplaşma çıplak olarak ortaya çıktı. Tekellerin örgütleri, "işçileriniz için", "devletin gücünü gösterin" dedi. Hükümet, bu isteği kanlı saldırılarla yerine getirdi. Proletarya, devletin kimin devleti, hükümetin kimin hükümeti olduğunu daha açık gördü. Proletaryaya, halka, baş düşmanı göstermek için Tariş direnişi parlak bir örnektir.

Tariş direnişi eşsiz deneyler kazandırdı. Şimdi her Tariş işçisi, egemen sınıfların değil erki, en küçük bir hakkı bile kendi isteğiyle vermeyeceğini daha iyi görüyor. Burjuva yasalıcılığının ve burjuva parlamentarizminin zehirli etkilerini yok etme, devrim ister barışçı, ister barışçı olmayan yolu izlesin, devrimci şiddet olmadan devrimin utkuya ulaşamayacağı gerçeğini görme süreci böylesi çetin direniş günlerinde hızlanıyor. Erki ele alan proletaryanın ve yoksul köylülerin devrimi için silâh elde savunmak zorunda olduğu, proletarya diktatörlüğünün için devrimin temel yasallığı olduğu işte böylesi direniş günlerinde yığınların bilincine sökülmezcesine yazılıyor.

Tariş direnişi, tam da, "Ordunun koruyuculuğu", "ordunun kur-tarıcılığı" x masallarının anlatıldığı günlerde patladı. İyi de oldu. Çünkü böylece yarım yüzyıllardır işçi sınıfını, emekçileri şaşırtmak için uydurulan bu gerekçenin nasıl büyük bir yalan olduğunu Tariş işçisi de, Türkiye halkı da gördü, yaşadı. Ama, bir başka gerçeği

de gördü yığınlar. Bu ordunun içinde kaput giymiş halk çocuklarının, yurtsever subayların barbarca yöntemlere nasıl karşı koyduklarına da tanık oldular. Ordunun bu kesimini halkın savaşına kazanmak emperyalizme ve işbirlikçi, tekelci burjuvaziye karşı savaşımı utkuya ulaştırmak halkın gücüyle, ordunun yurtsever güçlerini birleştirmek olanaklıdır. Bu yalnız olanaklı değil, her türlü köklü dönüşümün ve devrimin utkusu için zorunludur.

Direniş halkın sıralarında devrimci coşkuyu uyandırdı. Ama, bir de egemen sınıfların işçi hareketini yalıtılmak ve onu silâhli serüvenlere sürükleyerek vurmak için ne denli alçakça çabalar harcadığını da gösterdi. Goşist gurupların ele başları bu taktiğin kölesidirler. Goşist gurupların tabanı, işçi hareketini destekliyoruz sanısıyla egemen sınıfların ve serüvenci şeflerin peşinden sürükleniyorlar. Evet, Türkiye'de böylesi eylem günleri gelip çatığında kuyruğunu bacaklarının arasına alıp kaçanlar her zaman çıkar. Böyleleri özellikle gençlerin arasında goşizme savrulma yönünde bir ters tepki yaratır. Ama, şimdi goşist şeflerin ardında sürüklenen bu gençler için proletarya hareketinin önderi binlerce komünistin örneği var. Onlar, eylemsizliğe de serüvenciliğe de karşı çıkıyorlar ve proletaryanın savaşı hangi biçimleri alırsa alsın, onlar savaşın ön sırasında yiğitçe parti bayrağını dalgalandırıyorlar. İşte şimdi bu komünist militanlar, direnişin dersleri arasında serüvenciliğin işçi hareketine verdiği zararları sırtlarındaki dipçik, cop ve mürşun yaralarının onuruyla işçi yığınlarına anlatıyorlar. Komünist öncüyü destekle! Bu belgi Tarih direnişinin dolaysız dersidir.

Niçin ? Çünkü, yığınların hareketlenmesinin arttığı bu ortamda, sübjektif etkenin, partinin, TKP'nin rolü aralıksız artıyor, onun önderlik rolünü güçlendirmek her zamankinden büyük önem taşıyor. Öyleyse buna uygun görevleri çözmek de gerekiyor. Kadrolar için önem taşıyan görevlerden önemlileri şöylece beliriyor: Birincisi, partinin fabrika örgütlerini daha da güçlendirmek gerekiyor. Özellikle, legal

sendikal çalışma biçimlerinin dışında ve birçok kez kendiliğinden ortaya çıkan işgal ve benzeri değişik savaş biçimlerini örgütleme, yönetme yeteneklerinin geliştirilmesi daha da önem kazanıyor. İkinci, yığınlardan öğrenmek, yığınların nabzını elde tutmak, eyleme katılan yığınların isteklerini, bilinç durumlarını ve psikolojilerini iyi tanımak her şeyin başında geliyor. Çünkü ancak böylelikle, yığınların tümünü kavrayacak ve eylemi ileriye götürecektir belgeler hazırlanabilir. Yığınlardan kopmamak, yığınlarla birlikte olmak ancak böylelikle sağlanabilir. Üçüncüsü, yığınlara öğretmek, eyleme bilinç ve örgütlülük kazandırmak yığın eylemlerinin kabağıdır her dönem yüz kat daha fazla önem kazanır. Değişik politik akımların etkisinde kalan yığınlarla ortak eylem yürütürken, onlara partinin ideolojik, politik çizgisine yaklaştırmak görevi sarsaklanamaz. Direniş içindeki yığınların güncel istekleriyle sınırlı kalmamak, bu istemleri partinin öne koyduğu politik hedeflere bağlamak sınıf savaşının alfabesidir. Bu kadar da değil. Eylemler yükseldikçe ideolojik savaşım da artan bir önem kazanıyor. Reformizmin ve göşizmin işçi hareketindeki yansımalarına, sağ ve "sol" oportünizmin her tür belirtilerine karşı savaşta dur durak yoktur. Yığınların önünde başka türlü yürünemez, milyonlarca işçi ve emekçinin politik, ideolojik önderliği başka türlü kazanılamaz.

TKP, saksıda büyütölmüş entellektüel gurupçuklara hiç mi hiç benzemez. Partimiz sert sınıf savaşlarının içinde güçleniyor. Her direniş parti sıralarına savaşkan yeni kadrolar, militanlar kazandırıyor. Bu süreci derinleştirmek, direnişler sırasında ortaya çıkan işçi önderlerini partiye kazanmak can alıcı görevdir. Çünkü onlar, yığınların geri kesimleri eylem sonrası geri çekilirken, ön sırada kalan granit taşlar gibidirler. Devrimci eylemin git gelli sel yatağı böyle granit taşlarla döşendikçe öyle bir duvar ortaya çıkacaktır ki, bir kez o sel yatağını dolduran sular, bir daha iker

geri çekilmeyecek, egemen sınıfların düzenini yıkıp geçecektir.

Egemen sınıflar, böylesi yığinsal bir direnişi zorbalıkla bastırmaya kalkmakla, işte bu dersleri işçi sınıfının daha büyük bir coşkuyla öğrenme sürecini istemeyerek hızlandırmış oldu. Tarih direnişinin ürünleri toplandıkça, militarist klığın, hükümetin ve boyalı burjuva basınının utanç verici bayramı, derin bir korkuya dönüşecektir.

Güncel görevler

Tarih işçilerinin direnişi, kuşkusuz bugün de sürüyor. Değişik yöntemlerle direniş tüm bölgeyi etkiliyor. Şimdi Tarih direnişinin önündeki görevler nelerdir ? Genel olarak bu görüş, saldırı sonrasında güçleri yeniden toplamak, yaraları onarmak ve direnişi amacına ulaştırmak için yorulmadan savaşmak. Tarih işçileriyle dayanışmayı, daha geniş çevrelere yaymak. Tarih direnişinin uyandırdığı yığınları tekel-lerin, emperyalizmin ,geçiciliğin saldırılarını püskürtmek amacıyla genel greve hazırlamaktır.

TEK, tutuklanan işçilerin serbest bırakılmasını; işlerinden atılan tüm Tarih işçilerinin işlerine alınmasını; Tarih'te işçi ve köylü kontrolünün sağlanmasını istiyor. Tarih'i tekellere kaptırmamak ve Tarih işletmelerini faşist yuvası yaptırmamak için tüm demokrasi güçleri omuz omuza.

19 Şubat 1980 M.

YEDİ - SEKİZ HASAN PAŞALAR

Eskiden, kanlı padişahların zorba paşaları vardı. Padişahlıktan sonra da bu paşalar hiç eksik olmadı. Hele NATO'lara girdikten bu yana bu türden paşaların sürüsüne bereket. Hemde gelenler, gidenlere rahmet okutuyor. ^{Zorbalıkta} ~~Faşistlikte~~ bunlar birbirine taş çıkartıyor. Alın ^{İstanbul} Sıkıyönetim ^{ci} ~~Komutan~~ ^{komutan} ~~Urug~~ ^{Urug} / paşayı. Adamın ^{zorbalıkta} gaddarlıkta, zorbalıkta 12 Mart paşası ~~W~~ faşist Türün'den nesi eksik. Bu paşa da, ^{komutasi} altındaki ordu birliklerini, tanklarını, toplarını sürmüş ⁵ milyon ^{İstanbullunun} üzerine. Arama - taramalar, baskınlar gırla gidiyor. Askeri, jandarması, polisi tutmuş ~~ww~~ semtleri, mahalleleri, sokakları. Bekliyor bunlar bankaları, holdinglerin, Koçların, Hasların, yabancı kumpanyaların bürolarını, mağazalarını, depolarını. İstanbul böylesine, bikez daha, düşman salgınına uğramıştır.

Her sıkıyönetim bölgesinin komutanı oranın Yedi-Sekiz Hasan paşası. Kimi Çukurovayı, kimi Egeyi, kimi Doğu illerini -Kürdüstanı kesip almıştır. Evren paşa da bu paşaların paşasıdır. Ve de hepsi yamandır. Buyruk salarlar hergün. gece, gündüz dört bir yana. Kapatıyorlar ilerici, yurtsever gazeteleri, dergileri, örgütleri, dernekleri. Ferman buyurdu paşalar, daha yukarlardan, hiç kuşkusuz CIA'den - Amerikan servisinden, gece yarısı bastılar "Politika" gazetesini, kapadılar kapılarını. ~~Ww~~ Paslı padişahlık ve cılalı Amerikan yapımı bir " yasak " kilidi astılar buraya. Türkçesi, işçi sınıfının, halkın ağzına bir kilit daha vurdular. "Politika" Maden-iş'in, sendikaların gazetesidir. Paşalar ve efendileri, halkın, kamuoyunun gerçekleri duymasını, bilmesini hiç istemiyorlar.

Yedi-Sekiz Hasan paşaların zorbalık işleri başlarından aşkın. Tutuklamalar, işkenceler, öldürmeler yurt çapında uygulanıyor. Yüzlerce, binlerce işçi, aydın, memur, öğretmen, öğrenci, önlerine kim çıkarsa hepsi cezaevlerine, kışlalara, kamplara, stadyomlara dolduruluyor. Kimi okullar ceza - tutuklu evlerine çeviriliyor. Eski, padişahın koruyucusu Yedi - Sekiz Hasan paşanın bir Bekirağa Bölüğü, bir

Beşiktaş karakolu vardı.Bunlar,tüm Türkiye'yi karakola,Selimiye"den tut tüm kışlaları Bekirağa Bölüğüne çevirdiler. Buna daşışmamak gerek.İşbirlikçi burjuvazi,onun hükümetleri ve bu paşalar Anadolu topraklarını Amerikalısına,NATO"suna saldırı alanı,"atlama"tahtası atom harmanı olarak verdikten,Türk ordusunu NATO"nun komutasına bağladıktan kelli,yapacaklarını yapmışlardır.Türkiye halkımıza baştanbaşa çoktan zindan olmuştur.

Kanlı padişahlar ve paşaları yasa masa tanımazlardı.Yasakların hesabı yoktu.Gazeteler "hürriyet" gibi pek çok sözcükleri kullana-mazlardı.(Evren,Uruğ ^{şimdiki} ww gibi) paşalar,Menderes"in Aknoz paşasını, daha sonra gelen Tağmaçları,Sunayları ve ötekilerini bir boy daha geçtiler. Devreye giren bu paşalar daha bir kudurdular.

Bu kuduzluk,onların ve gerici egemen çevreleri gitgide daha derinden saran bir korkudan geliyor.Onlar,gelişen,bitviye güçle-nen,savaşlarda örgütlenen proletaryanın,işçi sınıfının,geniş yı-ğınların yükselen hareketlerinden korkuyorlar.Bu korlarını kan-la,kurşunla,faşist komandoları ilericilerin üstüne sürmekle gizle-miye çalışıyorlar. Ama hepsi nafiyledir.

Paşalarda korku dağları bekliyor.Yalan değil.Evren paşa bunu kendisi açığa vuruyor.Orduda "temizlikten",elemelerden, 4 bin - 5 bin subay ve assubayın orduda atılacağından söz ediliyor.Deniz kuvvetlerin ^{de} 350 subay ve assubayın defterleri daha şimdiden dürül-müştür.OYAK holdinge karşı,tabanda yığınsal bir direniş uç veri-yor.Taban,tepedeki paşaları,OYAK holdingi daha zengin etmek iste-miyor.Alınan kesenekleri vermek istemiyor. Orduda,subaylar ara-sında,bugünkü Amerikan kışla sistemine,ordu içinde jurnalcılığa, subayların ev - iç yaşamına MİT"in burnunu sokmasına,gazete,kitap okunma^ı yasağına karşı tepkiler artıyor.Askerin banka,fabrika bekçiliği yapmasına kızıyor bunlar.Hele hele Amerika^{lı} general, subay ve çavuşların Evren,Uruğ paşaların ^{karşısında} susta durma^ıı yurtsever subaylar ulusal onurlarına hiç yediremiyorlar.